



עפ"ת (מרכז) 46738-04-13 - חאלד סלאמה נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 46738-04-13 סלאמה(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מעורר	חאלד סלאמה (אסיר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דין שניתן כנגד המערער, בבית משפט תעבורה מרכז (כב' השופטת אוסטפלד) בתיק 2463-04-12, וזאת לאחר שב"כ המערער חזר בו מכל טענותיו לעניין הכרעת הדין.

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה בפסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**").

נהיגה ללא רישיון נהיגה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודה.

נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לתקנה 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, (להלן: "**פקודת ביטוח**").

העונש שגזר בית משפט קמא מאסר לתקופה של 30 חודשים בפועל. הופעל מאסר על תנאי בן 12 חודשים מתיק פ"ל בית משפט תעבורה נתניה 1264-07-09 לריצוי במצטבר. סך הכל לריצוי בפועל 42 חודשי מאסר. מאסר על תנאי בן ששה חודשים לתקופה של 3 שנים, פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, פסילה על תנאי בת 12 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתם.

בנימוקי הערעור מציין ב"כ המערער, כי מדובר בעונש חריג בחומרתו, המכיל 42 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה ממושכת, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי לתקופה ממושכת.

בית משפט קמא התעלם מכל נסיבה אפשרית לשיקול לקולא, ובחר למצות הדין עם המערער.

ב"כ המערער מדגיש, כי התביעה במסגרת טיעוניה לעונש ביום 17.3.13 ביקשה את ביהמ"ש להשית על



המערער מאסר בפועל בן 24 חודשים בלבד ואילו בית המשפט גזר על המערער 30 חודשי מאסר בפועל. בעונש זה יש כדי להצביע על החומרה היתרה בה נקט בית המשפט, חומרה הבאה לידי ביטוי בין היתר גם בהפעלת המאסר המותנה כולו במצטבר.

לטענת ב"כ המערער, לא נעשה איזון בין מכלול האינטרסים, לא הובא לשיקול האינטרס האישי של הנאשם לשיקום ובית המשפט מתבקש להתערב ולהפחית משמעותית רכיב המאסר מגזר הדין.

ב"כ המשיבה מבקשת שלא להתערב בעונש, אף כי מדובר בעונש חמור, אלא נסיבות המקרה מצדיקות הענישה בה נקט בית המשפט קמא, מדובר במערער הנוהג בפסילה בפעם החמישית או השישית, אך השתחרר ממאסר בגין עבירה זו וחזר לבצעה פעם נוספת.

עברו התעבורתי של המערער מכביד. למערער גם אישום פלילי ודינו של הערעור להידחות. לגופו של עניין דין הערעור להידחות.

עיון בגזר הדין מלמד על גזר דין ארוך, מנומק המתייחס לעברו התעבורתי של המערער, עברו הפלילי, חומרת העבירות, מדיניות העבירה ועבירות של נהיגה בזמן פסילה ובהרחבה:

1. המערער נדון בבית המשפט נתניה בתיק פ"ל 1264-07-09, במסגרתו נגזר על המערער מאסר על תנאי בן 12 חודשים, על פסק הדין בתיק זה הוגש ערעור עפ"ת (מחוזי מרכז) 21211-01-09. בית משפט במסגרת הערעור ציין כדלקמן:

"חסד גדול עשה בית המשפט קמא עם המערער, כאשר מצא להשית עליו 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל בלבד, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן שישה חודשים מתיק תעבורה נתניה, 8700/04 במצטבר, הופעל מאסר על תנאי בן שנה מתיק תעבורה נתניה 2523/04, בחופף (!), הופעל מאסר על תנאי בן שנה מתיק תעבורה נתניה 5842/07 בחופף (!) לריצוי בפועל 20 חודשי מאסר בלבד. היה מקום במקרה זה של המערער להפעיל במצטבר אותם מאסרים על תנאי שהופעלו בחופף והלכה למעשה היה על המערער לרצות 44 חודשים בפועל ולא 20 כפי שגזר בית המשפט קמא". והנה, על אף שבית המשפט בערכאת ערעור מדגיש בפני המערער החסד הגדול שעשה איתו בית משפט, המערער בוחר במודע להמשיך בדרכו, סבור, ככל הנראה "כי לעולם חוסן" וכי מידת הרחמים של בית המשפט תפעל לטובתו בכל עת.

2. אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה, על העונש הראוי וההולם לעבירה זו שהוא מאסר בפועל ופסילה ממושכת. **ראה ע"פ 324/88 אלאעסם נ. מדינת ישראל** פד"י י"מ"ב(3) 728 וכן ע"פ (י"ם) 2248/08 **אדרי יעקב נ. מדינת ישראל** ורע"פ 6115/06 **מ"י נ. מורד אבו לבן** תק-על 2007 (2) 1027.

נסיבותיו של מערער זה, כפי שעולה מ-49 הרשעותיו הקודמות והיות נהיגתו זו החמישית או השישית בזמן פסילה ולאור האמור בס"ק (1) לעיל, מחייבות עונש ממש.

3. דינו של הערעור הלכה למעשה להידחות אך ורק בשל העובדה, כי התביעה ביקשה 24 עמוד 2



חודשי מאסר בפועל. מצאתי לקצר תקופת הפסילה מ- 30 חודש ל- 24 חודשים.
כל רכיבי גזר הדין בעינם.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ד, 15 דצמבר 2013, במעמד הצדדים.